

Portræt: Adnans onkel

- Kom til Danmark i begyndelsen af 1970erne
- Arbejdede i starten på et jernstøberi men fortsatte senere som grønthandler
- Har siden 2002 været på invalidepension

Adnans onkel

Adnans farfar var kommet til Danmark i 1969. Der var masser af arbejde på jernstøberierne på Vestegnen -- i Glostrup, i Herlev mv. Efter et par år sendte han derfor bud efter Adnans far og onkel, der boede i landsbyen Pinarbasi, 20 km vest for Cihanbeyli mellem Ankara og Konya. Onklen var på det tidspunkt 16 år.

Adnans onkel ville spare sammen til en traktor og så vende tilbage til landsbyen igen, når han havde fået penge tilovers.

Adnans onkel ville spare sammen til en traktor. Foto: Privateje, 1975.

Det gik Adnans onkel godt på fabrikken, og han fik stadig mere betroede opgaver. Senere kom han på gartneri og var også i en periode på en gummifabrik, men så satte arbejdsløsheden ind, og Adnans onkel måtte finde andre veje. Derfor købte han en lille grønthandlerforretning. Desuden kørte han rundt og solgte tyrkiske grøntsager til andre grønthandlere. Selvom det gik godt, måtte han sælge den igen af personlige grunde. Siden 2002 har han været på invalidepension. Efterhånden indså Adnans onkel, at det ikke stod lige for at vende tilbage til Tyrkiet.

Familien til Danmark

I 1979 fik både Adnans onkel og far deres koner til Danmark. På det tidspunkt var de allerede flyttet ind i Ishøjplanen, hvor de øvrige familiemedlemmer og mange indvandrere fra Tyrkiet havde slået sig ned.

Familien ville gerne bo lidt længere væk fra resten af familien, og allerede i 1980 flyttede onklen – først til Amager og senere til Sydhavnen, hvor han stadig bor. Onklen har en meget stor omgangskreds – både fra Tyrkiet og blandt danskere. Han har altid interesseret sig for fodbold og været aktiv i den lokale fodboldklub. På den måde har han også fået mange danske bekendte.

*Adnans onkel til
fodboldtræning i 1974.
Foto: Privateje.*

I starten fik tyrkerne megen positiv opmærksomhed. Det har ændret sig meget og er blevet meget strengere. Børnene har klaret sig godt og har begge to fået en god uddannelse. Familien føler sig meget knyttet til Danmark og føler ikke den samme nærhed til Tyrkiet.

Tyrker eller dansker

Han oplever også en bedre social sikkerhed i Danmark, mens han helt klart ville vælge et hospital i Tyrkiet, hvis han liver alvorligt syg.

Adnans onkel har stor kærlighed til Danmark. Men ... ! Selv siger han, at han har bevaret sin tyrkiske ærlighed, oprigtighed og gavmildhed. Han byder stadig cigaretter rundt, når han selv tager en cigaret. Han besøger de syge og støtter ved dødsfald.

Med den næste generation er det en anden sag. De er opdraget mere dansk og har heller ikke helt den samme adfærd. De unge taler mere frit til forældrene. Kvinderne spørger heller ikke om lov, når de gerne vil noget.

Onklen er glad for de friere forhold mellem kønnene og mellem generationerne. Han understreger, at den gensidige respekt er så vigtig. Men, understreger onklen, når det virkelig er alvor, så er det stadig manden, der bestemmer.

Onklen er heller ikke i tvivl: Han skal begraves i Tyrkiet, når den tid kommer.